

Některé války slavně začínají, jiné slavně končí. Válka ve Vietnamu začala nepozorovaně a když po třiceti letech končila, nejednalo se o slavný konec. Za tu dobu tři desítek let se v džungli poloostrova Zadní Indie vystřídali armády dvou západních mocností, Francie a USA. Vojáci a vlády ani jednoho z výše zmíněných států nedokázali najít účinný recept na vedení boje v džungli proti houževnatým partyzánům.

Francii se nepovedlo navázat na své koloniální doby a během několika let se její veškerý kredit utopil ve vleklých bojích s hnutím Viet Minh, které demonstrovalo svoje vítězství ve vyčerpávající bitvě u Dien Bien Phu. Tím skončila francouzská část války. Bohužel pro Vietnam, nyní rozdělený na dvě části, vedený odlišnými idejemi a opět čekající na sjednocení, hrůzy války neskončily. Podporu Jižního Vietnamu převzaly pod svá křídla Spojené státy, které se zapřísáhly, že v nově ustanoveném světovém pořádku nenechají padnout žádný stát do komunistického područí. Tak tedy začala do Saigonu proudit stále větší vojenská pomoc. Zpočátku Vietnam nepředstavoval větší problém, vše se však začalo měnit, když snažení nepřinášelo žádné plody.

Na počátku šedesátých let se Amerika angažovala v Indočíně již patnáct let. Onu finanční a materiálovou pomoc vystřídali vojenští specialisté, letadla a tajné jednotky. Nic z toho však nebylo pádnou odpovědí na aktivitu komunistického partyzánského hnutí, které neustále zvyšovalo svoji aktivitu a jeho vliv na vývoj státu se stával enormním. V této době začínajících šedesátých let se tak Spojené státy musely začít zaobírat bojem v džungli mnohem aktivněji, pokud nechtěly dopustit pád Jižního Vietnamu a jeho spřátelené vlády.

Vojenští plánovači v Pentagonu zvolili jako východisko ze vzniklé vojenské krize růst aktivity vojenských operací. Po několik let se dramaticky navyšovaly počty vojáků, financí a materiálu, které měly zastavit komunistické síly.